

er noget at fylde ind i det, kan skatteyderne altså også opleve, at nu skal vi have en lovgivning, som frådser med endnu flere midler til filmproduktion m.v.

Fremskridtspartiet havde imidlertid været parat til at sluge den del af forslaget mod til gengæld at få ophævet filmcensuren, fordi vi mener, at det er fundamentale frihedsrettigheder, der bliver krænket her i Danmark med filmcensuren. Men elementet om filmcensuren er nu blevet pillet ud af de partier, som ellers har erklæret sig enige i at afskaffe den – liberale partier, som holder den liberale fane meget højt i alle andre sammenhænge, men nu er parat til at godkende, at staten fortsat skal udøve filmcensur. Man må virkelig få det svært i partiet Venstre, når man skal ud i forsamlingshusene og forsvare, at man stadig ønsker filmcensur, men den opgave overlader jeg helt til partiet selv.

Jeg skal meddele, at med hensyn til de stillede ændringsforslag vil Fremskridtspartiet stemme imod nr. 1, 2, 3, 4 og 5. Vi støtter ændringsforslag nr. 6, 7 og 8, stemmer nej til nr. 9, ja til nr. 10, 11, 12, 13 og 14 og nej til nr. 15.

Som indstillingerne ligger fra udvalget, kan vi godt se, at ændringsforslagene bliver vedtaget, og som lovforslaget herefter kommer til at se ud, må konklusionen for Fremskridtspartiet være, at vi indstiller lovforslaget til forkastelse og vender tilbage med et forslag om ophævelse af filmcensuren på et tidspunkt, hvor folketingsmedlemmerne og partierne har taget sig sammen til at fastholde de synspunkter, de havde for kun få måneder siden.

Hans Christian Schmidt (V):

Venstre har ved flere lejligheder udtrykt, hvad vi mener om lovforslag nr. L 43, så det skal jeg ikke gentage her. Men jeg skal sige til Fremskridtspartiets ordfører, så vi får tingene på det rene, at det, forslaget om filmcensur i virkeligheden handler om, er, at den part, som bliver i stand til at ophæve aldersgrænserne, er forældrene eller – som det er beskrevet – en anden voksen med nær tilknytning til barnet.

Hr. Kim Behnke har svært ved at leve med, at Venstre nu vil støtte, at Venstre siger: Vi skal placere forældre i centrum i forhold til deres børn, det er forældrene, der skal kunne afgøre, om børn skal kunne se den film eller ej. Det er det, Venstre nu skal leve med, og jeg skal sige, at det gør vi gerne. Det får vi nemt ved at leve med, ingen problemer med det.

At vi så gerne havde set, at det decideret kun var forældrene, der var nævnt i forslaget, er noget andet; det ved alle. Men nu står der altså det, der blev lavet et kompromis om. Men vi har det nemt med at kunne sige til børn, at der er altså visse ting, de ikke kan her i livet, før de har nået en bestemt alder, og dem, der kan ophæve den aldersgrænse, er deres forældre. Det har vi det godt med.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge Venstres ordfører: Gælder det også for børn under 7 år? Kan forældrene også ophæve aldersgrænsen for børn under 7 år i henhold til det forslag, som bliver vedtaget her?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg ved jo, at hr. Søren Søndergaard har læst forslaget, og derfor vil han kunne se, at netop den bestemmelse er blevet indføjet, og så kunne et flertal jo gå herop og sige, at det er deres synspunkt, at når det drejer sig om børn under 7 år, skal den aldersgrænse ikke kunne ophæves. Hr. Søren Søndergaard ved også – for han har været udsat for det så tit – at der er en given og en tagen i et kompromis. Men jeg blev altså bedt om at redegøre for Venstres holdning, og det har jeg gjort.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg vil gerne takke for et konstruktivt udvalgsarbejde i Kulturudvalget, der har ført frem til de ændringsforslag, der nu foreligger, og frem til denne andenbehandling. Jeg skal også sige en særlig tak til Dansk Folkeparti og Socialistisk Folkeparti for om end kun delvis tilslutning til det resultat, vi har opnået.

Jeg må konstatere, at hverken hr. Søren Søndergaard eller hr. Kim Behnke tilsyneladende kan medvirke til at stemme for lovforslaget. Det beklager jeg naturligvis, men jeg tager deres argumentation til efterretning. De når jo frem til samme resultat, om end ud fra vidt forskellige udgangspunkter.

Jeg synes, denne sag er et fornemt eksempel på, at en grundlæggende politisk samtale og diskussion, hvor man har ladet sig påvirke, har rykket sig og har givet indrømmelser undervejs, har ført til en forbedring af det oprindelige lovforslag og til en bred opbakning i Folketinget om den nye filmlov, som vil fortsætte den gode